

talelse af det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]), som mente, at vi ikke havde været opmærksomme derpaa; derfor fremhævede jeg, at det ogsaa har været fremdraget her i Salen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Klasser der skal ind under denne Lovgivning, vil jeg sige, at man vel ikke paa Forhaand kan fastslaa, at det skal være Husmandsbørn eller Gaardmandsbørn; det vil blive meget vanskeligt, thi nu ligger Forholdene jo saaledes, at mange af de Husmandsbrug, vi har oprettet efter Jordlovene af 4. Oktober 1919, har fra 1 til 1½ Td. Hartkorn, og det er jo efter almindelig Sprogbrug Gaardmandsbrug, saa her kan man vel ikke finde noget Skel. Men jeg ved, at i den Administration, der er blevet ført i Statens Jordlovsudvalg af Jordlovene af 1919 — og nu er det jo Meningen, at den gamle Husmandslov ogsaa skal ind under denne Administration —, er det altid den Retningslinie, som det ærede Medlem talte om, der er blevet fulgt, nemlig at de Mænd og Kvinder, som selv havde opsparet deres Kapital, kom fortrinsvis i Betragtning, altsaa kom i Betragtning før dem, som havde arvet deres Kapital; der er ogsaa kommet Folk i Betragtning, som havde under 2 000 Kr. Jeg nævner dette, for at det muligvis kan være en Beroligelse; det er ikke velstillede, der skal ind under Loven, det maa ikke være Hensigten, heri er jeg ganske enig.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Drifts- laan synes jeg, at den højtærede Landbrugsminister er noget vanskelig at gøre tilpas, for naar man rejser Spørgsmaalet efter et Valg, afviser han det, og naar man kommer med det før et Valg, afviser han det ogsaa; jeg antager nemlig, at Ministeren vil betragte Aaret 1921 som et Aar efter et Valg. Der skal, som sagt, ikke være os noget imellem med Hensyn til Formen, men det forbavser mig, at Ministeren nu finder det saa uheldigt, at det er Kommunerne, der skal garantere; thi da vi i sin Tid forhandlede om Grundforbedringslaan, der ogsaa var Laan til mindre Landbrugere, skulde det absolut være Kommunerne, som skulde yde Garanti for Halvdelen. Saa kunde det jo ligge nær at tænke, at naar man nu stillede Forslag i samme Retning, vilde det vinde Forstaaelse hos den højtærede Landbrugsminister, men det har det altsaa ikke gjort. Ønsker man hellere en anden Fremgangsmaade, er vi imidlertid, som sagt, ogsaa villige hertil.

Den højtærede Landbrugsminister erklærede, at Tiderne var ikke til, at Staten

gav Drifts- laan, men heroverfor vil jeg gerne sige: Jo, det er netop i disse Tider, det er nødvendigt, thi det er nu, man har forhøjet Diskontoen, saa at der skal svares 7—8 pCt., og det kan let blive for haardt for mange smaa Landbrugere. Derfor er det netop i disse Tider, det er betimeligt og nødvendigt at faa Love vedtaget, hvorigenem Landbrugere kan erholde de nødvendige Driftsmidler, som de ikke kan skaffe sig paa anden Maade.

For ikke altid at faa Skyld for at være slem mod den højtærede Landbrugsminister vil jeg gerne til Slut takke ham for den Stilling, han tog overfor Spørgsmaalet om Kvinders Ret til at beholde et Brug. Der- som det skulde gaa saaledes, at Lovforslaget ikke blev vedtaget i denne Samling, vil jeg ikke stille Ændringsforslag derom. Men jeg takker, som sagt, Ministeren for den Stilling, han har taget; det glæder mig, at vi nu er naaet saa vidt, at vi er kommet til Forstaaelse om, at det vil være rigtigt at indføre en Dispensationsbestemmelse. Naar vi saa siden mødes igen, kan vi maaske enes om en bestemt Form.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal indskrænke mig til et Par korte Bemærkninger overfor det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]). Det ærede Medlem var inde paa den Tanke, at de nye Husmænd, der træder i Virksomhed efter disse Love, skulde have en særlig Garanti, skulde være sikret ind i Fremtiden imod kommende Konjunkturer, der kunde være ødelæggende for dem. En saadan Udtalelse bør det ærede Medlem dog overtænke lidt. (Jensen [Aale]: Det er gjort). Det er gjort, siger det ærede Medlem. Saa vil jeg tillade mig at bemærke, at de Husmænd, som er i Virksomhed efter Loven af 4. Oktober 1919, aldeles ikke er sikret mod Konjunkturerne. Der er indført den Bestemmelse, som i Virkeligheden er en Bagatel for hele deres Økonomi, at de i Stedet for at betale Renter af den Købesum, der gjaldt for Jorden i det Øjeblik, de købte den, skal betale Renter af en begrænset Sum, som fastsættes med visse Mellemløb. Det kan i Øjeblikket være en Fordel for dem, men det kan om en 4—5 Aar blive til Skade for dem. Det, der er det afgørende for dem, er, hvordan det stiller sig med den store Gæld, de har paadraget sig ved Opførelsen af de dyre Bygninger, en Gæld, som selv om den ikke skal forrentes, dog skal afdrages, og hvordan det stiller sig med Gælden for Kreaturer og Redskaber, som de har maattet købe,